

Au trecut **363 zile** de când președintele României, Traian Băsescu, a solicitat desecretizarea contractelor din energie.

Au trecut **358 zile** de când premierul Emil Boc a promis desecretizarea contractelor din energie.

Au trecut **349 zile** de când cotidianul nostru a solicitat oficial Guvernului desecretizarea și publicarea tuturor contractelor Hidroelectrice.

POLITIC: Miza supraviețuirii (politice)

»P5

SOCIAL: Sub asediul viscolului și al nămeților!

»P6

EVENIMENT: Bunăstarea din discursurile guvernanților

»P4

SOCIAL: Protestele, amânate; nemulțumirile rămân

»P6

POLITIC: Tensiuni în PSD privind reprezentarea delegațiilor la Congres

»P5

EVENIMENT: Scandalul NUP-ului în cazul Udrea, departe de a se stinge

»P4

CRONICA ROMÂNĂ

“Fidelitatea față de țară este sacră” – Constituția României

Anul XVIII » Nr. 5055 » Marți » 9 Februarie 2010

www.cronicaromana.ro

12 pagini » 0,95 lei

EDITORIALUL DE MARȚI

Politica jafului

Politica înseamnă privilegii, imunitate, influență, funcții, bani publici. Dacă privim la scena politică a ultimilor 20 de ani găsim o sumedenie de lideri care au reușit să își clădească o avere impresionantă doar prin statutul de politician. De altfel, realitatea a confirmat cu vârf și îndesat că politica reprezintă garanția succesului în afaceri. Nu puține sunt exemplele unor actuali sau foști lideri, parlamentari, prefecți sau miniștri care au știut să profite din plin de lacunele legislative, compromisurile

IULIAN BADEA

politice și funcția deținută. La începutul anilor '90 printr-o implicare fătuișă, grosolană, apoi, cu timpul, prin intermediul rudelor, prietenilor, unor persoane de încredere. Județe întregi au fost acaparate și împărțite pe criterii exclusiv politice. Fiecare Putere, fiecare guvernare și-a luat partea leului, bătând adânc mâna în banii publici. Au fost devalizate bănci, au fost privatizate pe prețuri de mizerie (dar în schimbul unor comisioane uriașe) bunuri ale statului. S-a furat pe rupe în România ultimilor 20 de ani. Țara bugetarilor putred de bogați. A unor magistrați care nu dau socoteală nimănui pentru deciziile date în disprețul legii. A unor polițiști, tot mai mulți în ultima vreme, ce au pactizat cu infractorii în schimbul unor sume pe măsură. A unor lideri politici avizi de cât mai multe afaceri cu statul.

Justiția a băgat capul în pământ aproape de fiecare dată. Un sistem juridic ce geme de corupție, interese și influențe politice. Care a preferat să fie o unealtă docilă în mâinile unor aleși ireasonabili. Democrația românească a fost pervertită în fiecare zi. Cetățeanul, tot mai disprețuit, cu drepturi care există din plin doar pe hârtie. La polul opus se află ei, aleșii. Cei ce trag sfori în spatele ușilor închise, în birourile capionate. Cei ce cred că au dreptul să umilească, să decidă cine și cum mai poate supraviețui în România. Totul se reduce la o mizerie politică în care colcăie interesele și compromisurile. Odraslele lor, care aruncă mii de euro într-o singură seară în cluburi de fițe, privesc lumea de la volanul bolizilor de ultimă generație prin ochii unor puști de bani gata. Ei se amăgesc, ca și părinții lor, că au dreptul de a disprețui “prostimea”, sutele de mii de șomeri, pe toți cei care trăiesc cu groaza zilei de mâine. De aici, devine explicabilă această disperată luptă pentru Putere.

Contrastul dintre lumea lor și lumea celor mulți orbește de fiecare dată. Spre exemplu, singura doamnă ministru în exercițiu se prezintă la ședințele de guvern cu genți de 7.000 de euro. Soția unui ministru aflat în “Top 300” dă interviuri în reviste mondene și vorbește despre austeritate, despre eforturile soțului său ca demnitar, afișând în același timp un ceas de peste 40.000 de euro, în timp ce un alt ministru, care a reușit și el să se descurce din plin în hățșurile economiei de piață, a oferit cu nonșalanță pentru repararea unui soft mai mult decât prețul cu care a fost achiziționat acesta. Fără a mai adăuga licitațiile cu dedicație, care au prejudiciat bugetul de stat cu sute de milioane de euro. Cum poți să te amăgești că acești politicieni pot înțelege drama prin care trece populația în fiecare zi? Recent, o statistică spunea că în doar doi ani și jumătate, fostul primar general, actualmente ministru al Economiei, a schimbat borduri în Capitală în valoare de peste 230 de milioane de euro. Să mai adăugăm că firma de casă a unui deputat PD-L, care a muncit serios la victoria din diaspora a președintelui Băsescu, a fost cadonită de Metrorex cu un contract bănos pentru... dezinsecție și deratizare. Sau că o alta a primit peste un milion și jumătate de euro pentru o recenzie (formală) privind locurile de veci din cimitirele bucureștene. Doar câteva exemple, fără a aminti aici “tunurile” date în perioada postdecembristă de clasa politică ori sub protecția acesteia. Jaful a fost generalizat, iar aleșii care se ascund în spatele imunității continuă să sfideze. Au arătat-o în fiecare zi prin guvernările la care au fost părtași. Și ale căror rezultate se văd la tot pasul.

Problemele viitorului apropiat

Zvonurile despre un împrumut pe care FMI ar fi dispus să-l acorde Greciei pentru evitarea unui dezastru financiar de proporții pun într-o altă perspectivă problemele financiare ale României. Conform calculelor experților Fondului, un împrumut de 25 de miliarde de Euro ar trebui să fie îndeajuns pentru a evita falimentul național al Greciei. Pentru Grecia, un astfel de împrumut ar fi echivalent cu aproximativ 8,25% din PIB. Dacă raportăm împrumutul pe care l-a făcut una dintre încarnațiile precedente ale guvernului Boc la PIB-ul României, obținem o valoare de aproximativ 16,6%. Situația economică din primăvara anului 2009 a fost atât de disperată, încât guvernul a considerat necesar să ia un credit de o dimensiune extraordinară. În acest context, propaganda portocalie referitoare la o viitoare creștere economică devine și mai puțin credibilă decât a fost până acum.

Împrumutul luat de la FMI a fost contractat pe o durată scurtă și ori va trebui să fie plătit în perioada imediat următoare, ori va trebui ca o mare parte din datoria publică să fie “rostogolită”, adică România va intra în cercul vicios de căutare de credite, pentru a-și plăti datoriile mai vechi. Problema principală a unei astfel de “strategii” constă în faptul că, momentan, ne aflăm într-o perioadă când dobânzile de referință se află la minimele istorice și guvernele din Vest injectează capital în economia mondială. Situația în care băncile comerciale din Vest

se pot împrumuta de la Rezerva Federală fără a plăti dobândă nu poate dura la nesfârșit. Stimularea economiei trebuie dozată atent, pentru că există un mare pericol de declanșare a unui proces hiperinflaționist la scară globală. Chiar și într-un scenariu foarte optimist, dobânzile de referință din 2012-2013 vor fi substanțial mai mari decât cele din 2009-2010. În această situație, “rostogolirea” datoriei publice acumulate de guvernul Boc va fi un proces anevoios care va impune costuri substanțiale pentru bugetul de stat și, implicit, pentru economia națională.

Despre ce creștere economică pe termen lung poate fi vorba dacă, începând din 2013, numai deservirea (adică plata dobânzilor) datoriei față de FMI va avea un cost de 4 miliarde de Euro pe an? Statul va trebui să identifice noi surse de finanțare a bugetului. Statul nu va avea de unde să plătească acești bani dacă nu va crește taxele sau nu va reduce cheltuielile bugetare. Deservirea datoriei publice va fi ca o taxă indirectă asupra întregii economii, o taxă echivalentă cu 3% din PIB! Economia națională va trebui să crească cu minim 3%, doar ca să rămână pe loc. Excelentă perspectivă!

Problema principală nu este atât dimensiunea datoriei publice, cât modul în care sunt utilizați banii pe care va trebui să-i rambursăm cu toții. Guvernul Boc nu a reușit să propună un proiect viabil de relansare a economiei naționale. Cheltuirea banilor pe consum (plata salariilor și pensiilor) nu

este o soluție înțeleaptă, pentru că va impune reducerea salariilor și pensiilor în viitorul apropiat, atunci când va veni timpul să plătim dobânda la împrumuturile contractate.

O economie viabilă nu poate fi construită pe consum pe bază de credit. Mall-urile, vilele, blocurile rezidențiale pot genera locuri de muncă pe o perioadă limitată, devenind apoi active care fie nu produc nimic, fie aproape nimic. O economie viabilă trebuie să producă ceva. Pentru ca românul de rând să poată avea un nivel de viață ridicat fără să se împrumute la bancă trebuie ca economia națională să fie orientată spre producție competitivă și concurență pe piața internațională. Un prim pas ar fi ca România să devină autosustenabilă din punct de vedere alimentară, iar apoi producătorii agricoli autohtoni să intre pe piețele europene. Ar fi bine să dezvoltăm industria high-tech, ar fi foarte nimerit dacă ar exista un program real de eficiențizare a domeniului energetic. Este imperativ să investim bani în educație eficientă, în crearea unor centre de expertiză care vor asigura că nu vom rămâne niște troglodiți tehnologici. Din păcate, banii pe care i-am împrumutat de la FMI au fost cheltuiți pentru campania electorală și menținerea iluziei unei economii funcționale. Consecințele acestei decizii le vom vedea în perioada imediat următoare.

Redacția Economică

VREMEA

Astăzi: Cod galben de ninsori, maxima 0°C

Măine: Cod galben de ninsori, maxima -1°C

EVENIMENT

Câteva gânduri despre fericire și cinism

CRONICA DE MARȚI

de George CUȘNĂREANU

»P4

EXTERNE

Din presa internațională...

»P12

SOCIAL

Peste 30.000 de noi șomeri numai în ultima lună

»P6

SUMAR

Advertising	2
Fotoreportaj	3
Eveniment	4
Politic	5
Social-Economic	6
Lumea Azi	7
Cultură	8
Știință de frontieră	9
Sport	10
Advertising	11
Externe	12